

<http://hdl.handle.net/1765/125227>

Dankwoord

Dit proefschrift kon niet tot stand komen zonder de mentale en fysieke steun en bijdrages van velen. Het nut van het investeren in een PhD titel voorafgaand aan de medisch specialistische opleiding is de afgelopen jaren vaak onderdeel van discussie geweest in medisch Nederland. Vanuit mijn eigen ervaring kan ik daar nu stellig in zijn: het is nuttig, hoewel enige nuance – die ik niet uiteen ga zetten in dit dankwoord – daarin noodzakelijk blijft. Graag wil ik de volgende personen in het bijzonder bedanken.

Allereerst, Prof. Dr. van Gorp, beste Eric. In de zomer van 2014 sprak ik met de voormalige opleider interne geneeskunde en kon diezelfde middag nog bij jou terecht. Een promotieonderzoek was als een stoel met vier poten. Ik wist toen nog niet dat een stoel ook méér dan vier poten kon hebben, en dat diezelfde stoel met minder poten ook nog overeind zou blijven staan - ogenschijnlijk. Ik wil je bedanken voor het vertrouwen dat je in mij hebt gehad, en je geduld als iets ten gevolge van mijn positieve plan-kwaliteiten eens iets langer op zich liet wachten. Je bent een idealist die altijd kansen ziet en deuren opent.

Dr. Gruters, Rob! Bij het eerste biertje tijdens Sinterkerst wist nog niemand dat we daarna zo intensief zouden gaan samenwerken aan iHIVARNA. We hebben er samen de schouders onder gezet, ons door de wirwar van regelgeving gewerkt en de nodige bureaucratische hobbels genomen. Jouw pro-actieve houding - “zorgen dat het van je bordje af is” en het even binnen wandelen heb ik enorm gewaardeerd en heeft positief bijgedragen aan mijn werkethos. Dank voor de vele uren die je in me hebt geïnvesteerd; in het uitleggen, opleiden en meeschrijven aan mijn werk.

Dr. Goeijenbier, Marco! Vanaf het eerste begin ben jij betrokken geweest. De nodige borrels, entetjes, skireizen, internisten- en onderwijsavonden en bruiloften vormden de draad door mijn tijd hier. Je enthousiasme bij nieuwe ideeën en het afschieten van gedachtes die wat jou betreft minder vruchtbaar waren, werkte verhelderend. Door ons beider volle agenda hebben we elkaar veel minder vaak gezien dan bovenstaande doet denken. Toch is het je gelukt om mij op de juiste momenten de goede kant op te sturen. Ik hoop van harte dat we in de toekomst als collega's samen topzorg mogen leveren!

Laura, altijd vrolijk en enthousiast. Je bent een zeer gewaardeerde collega in mijn onderzoeksperiode! Soms bleken onze karakters toch wat verschillend, maar altijd weer vormden we een goed duo. Of het nou het rondje rennen bij 32°C in Surabaya was, de Viruskenner activiteiten, wielrennen, biertje in de Witte de With – of natuurlijk het artikel dat we samen schreven. Enorm veel dank dat je erbij was en heel veel succes met je ambitieuze carrière plannen.

Jurre; mooie poema, pik, baas. Je bent een mooie vent met een uniek karakter. De lijst synoniemen die jouw voorkomen het best beschrijft is oneindig. Het aantal lunches en biertjes samen is niet meer te tellen. De keren David Lloyd, wielrensessies en feestjes waar jij wél bij was misschien nog wel. Goud dat je er bij was, man. Ik herinner me de dag dat je met je hipster shirt en snor binnen kwam van je wereldreis nog als de dag van gisteren. Man met karakter.

Thomas, onze stabiele factor. Wat gaaf dat jij je eigen plan hebt getrokken en ervoor bent gegaan. Mooie momenten van het vieren van mini-succes wanneer je tussentijds je resultaten even liet zien. Ik heb ook genoten van de vele hilarische momenten tijdens borrels (die ik overigens soms

zelf initieerde – waarom ook echt...!?), kook- en drankfestijnen en sportmomenten. Ik weet zeker dat er na je promotie een prachtige verdere loopbaan voor je ligt, met hopelijk een mooie en passende mix van klinische gezondheidszorg en wetenschap.

Lennert, Leonaar. Meestal al aan het werk als ik 's ochtends binnen kwam en bleef daarna nog 'even' doorwerken (in een tijd dat alcoholvrij bier gewoon nog écht niet hip was). Of het nu je planning was of je enorme bevlogenheid en onvermoeibaar enthousiasme, ik ben er nooit echt achter gekomen. Mijn alcohol consumptie is in ieder geval significant gedaald nadat jij het pand verliet (misschien maar goed ook...). Ik ben blij dat we tussentijds al wat mooie gelegenheden hebben gehad om te filosoferen over het leven en hoop dat we dat in de toekomst kunnen blijven doen.

Stéphanie, ik herinner me jouw enthousiasme op je eerste werkdagen nog goed – je hebt het denk ik niet altijd eenvoudig gehad tussen “ons” van een andere onderzoeksgroep! Ik heb je aanwezigheid enorm gewaardeerd en wil je bedanken voor de keren dat we konden sparren over de praktische zaken van onderzoek en onze ambities – het werkte verhelderend.

Brooke, Carola, Cynthia, dr Dave: onmisbare kamergenoten en collega's - hoewel Ee-1671 soms een rommeltje was en het een kippenhok kon zijn, ben ik blij met jullie unieke bijdrage op mijn PhD periode. Wetenschap of gewoon lekker over eten, drinken en sporten kletsen – het kon met jullie allemaal. Veel dank, lieve mensen! Matthijs, nieuwe telg en enthousiaste jonge dokter. Zet 'm op de komende tijd, je weet me te vinden als je advies over trials nodig hebt of gewoon weer eens wil ouwehoeren over de interne geneeskunde (mooi vak, hè).

Viro collega's van de 10e, 16e en 17e, ik ga geen namen meer noemen! Met velen van jullie heb ik een toptijd gehad. Soms had ik jullie hulp nodig, maar vaker ging het toch over drank, sous-vide koken, reisjes voor Viruskenners, ADE feestjes, Sinterkerst organiseren, PhD retreats, DJ-sessies tijdens borrels, journalclubs... het was altijd leuk! Wat een geluk om op deze afdeling te mogen werken.

Amphia collega's – als eerste overstapper naar het “EMC” trek ik nu bijna als laatste PhD-er de deur weer dicht. Onze koffie-app “Amphia takes over EMC” stierf een langzame dood, maar herleefde tussentijds als er weer iemand in huis was. We konden ons hart bij elkaar luchten, hadden niets van elkaar te vrezen en konden zelfs nog een weekendje weg. Die eerste baan, niemand van ons zal het vergeten. Collega Wijting, jij verdient nog een extra plekje hier, dank voor je onbeperkte support en wat een eer dat ik mocht paranimfen bij jouw verdediging! En Jurjen, het wordt weer tijd om pizza te eten tijdens een dienst, slechte grappen te maken of eindelijk die racefiets weer eens op te stappen.

Vrienden, met onze overvolle agenda's en ambities spreken we elkaar eigenlijk te weinig. Daarbij kwam dat mijn tripjes naar Indonesië en Barcelona soms de gezellige plannen in de weg stonden. Gelukkig waren er nog genoeg mogelijkheden om tussendoor over de promotie-struggles te spreken en zo nu en dan even af te kaderen, reflecteren of gewoon te zeuren. Voor dat laatste wil ik (in alfabetische volgorde) Bob, Jan, Koen en Thijs in het bijzonder bedanken. Jan, aan jou natuurlijk speciale dank voor de bijzondere band die we hebben. We hebben vaak aan één woord

genoeg en vormen telkens weer een goed team als het erop aan komt. Lieve mensen, ik kijk uit naar de volgende vakanties, borrels en etentjes!

Pap, mam en Jamie. Jullie hebben me voor een belangrijk deel gevormd zoals ik nu ben. Ik heb van jullie altijd de ruimte gekregen om mijzelf te ontwikkelen en mijn onbeperkte nieuwsgierigheid achterna te gaan; jullie weten als geen ander dat dit niet altijd even soepel en vlot ging, maar dat schijnt ook een beetje een familietrekje te zijn. Dank voor jullie onvoorwaardelijke steun en begrip. Het boekje is klaar! Het is tijd voor nieuwe uitdagingen.

Lieve Daphne, ik kan natuurlijk een lading aan clichés opentrekken nu, maar die bewaren we wel voor bij onze volgende fles bubbels! Je steunt me in alles wat ik doe en je geeft me de ruimte om me te blijven ontwikkelen. Daarbij lach je me altijd weer toe als ik (al dan niet voorzien van een alcoholpromillage > 0.5‰) wat later thuis ben dan gepland of wanneer ik met een wat minder haalbaar doe-het-zelf project op de proppen kom. Ik ben een gelukkig man met jou als teammaatje en vind het heerlijk dat we elkaar kunnen blijven aanvullen en nu samen, met ons prachtige mannetje Bram, het leven verder te ontdekken.